

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/499/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612213128
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612213128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. Z. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom G.. P. XX, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie sumy 93,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/16/2013-41 zo dňa 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/16/2013-41 zo dňa 31. januára 2013 p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, v sume 24,41 Eur na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom Dr. P. XX, XXX XX Z. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny v sume 93,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z uvedenej sumy od 16.12.2006 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že s účinnosťou od 01.01.2006 došlo zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu a k prechodu imania zanikajúcej spoločnosti na Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok. Pohľadávka voči žalovanému na žalobcu bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006, uzatvorenou medzi postupcom a žalobcom. Dňa 13.06.2003 bola uzatvorená Zmluva č. 8301237791, ktorou sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných termínoch riadne a včas. Žalovaný túto zmluvnú povinnosť neplnil, dostal sa do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia dlhoval z titulu neuhradených splátok sumu 93,21 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 16.12.2006, teda dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávok. Dlžná suma 93,21 eur predstavuje neuhradenú istinu úveru.

Z fotokópie zmluvy zo dňa 13.06.2003 označenej ako zmluva o prenájme okresný súd zistil, že táto bola uzatvorená v Liptovskom Hrádku medzi spoločnosťou Quatro, a. s., Kežmarok ako prenajímateľom a K. L. ako nájomcom MT Nokia 3510i v celkovej cene s DPH 10.409,- Sk (teraz 345,52 eur). Žalovaný sa touto zmluvou zaviazal zložiť počiatočnú platbu 10 % a ďalej zaplatiť 10 dohodnutých mesačných splátok, každú vo výške 936,- Sk (31,07 eur). Dátum splatnosti splátok v zmluve nie je uvedený. Na rubovej strane zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky prenájmu poskytovaného spoločnosťou Quatro, a. s. (ďalej iba „VOP“) bez uvedeného dátumu platnosti, alebo účinnosti. Podľa ich čl. 1 písm. a) si nájomca predmet nájmu zvolil sám. Predmet nájmu kupuje Quatro, a. s. na žiadosť nájomcu od obchodného zástupcu a prenajíma ho nájomcovi touto zmluvou. V zmysle čl. 1 písm. e) VOP účelom zmluvy o finančnom prenájme je umožniť nájomcovi za úhradu užívanie predmetu nájmu po dobu 13 mesiacov vo vlastníctve prenajímateľa s tým, že po skončení prenájmu prejde jeho predmet do vlastníctva nájomcu. V čl. III. bod a) sa žalovaný ako nájomca zaviazal zaplatiť počiatočnú platbu vo výške vypočítanej podľa spôsobu splácania určeného na prednej strane zmluvy a platnej tabuľky koeficientom predloženej obchodným zástupcom a splácať mesačné splátky v stanovenej výške podľa splátkového kalendára. Prvá mesačná splátka je splatná nasledujúci mesiac po podpísaní zmluvy. Prenajímateľ môže na žiadosť nájomcu odložiť splátky alebo mu poskytnúť zálohu na splátky. V písm. b) tohto článku sa nájomca zaviazal platiť splátky na účet pod variabilným symbolom, ktorým je jeho rodné číslo. V bode V. písm. a) VOP je deklarované, že nájomca uzatvára s prenajímateľom len jednu zmluvu. Pokiaľ po dobu plnenia tejto zmluvy nájomca prejaví záujem o uzatvorenie ďalšej zmluvy, musí mať z predchádzajúcej zmluvy o prenájme riadne a včas uhradenú a zdokladovanú zálohu a ďalšie tri mesačné splátky.

Prvostupňový súd poukázal na ust. § 588, § 663, § 671, § 676 ods. 1, § 563 a § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dôvodnosť žaloby, v dôsledku čoho ju v celom rozsahu zamietol. Žalobca v konaní nepreukázal dôkazné bremeno či už v merite veci alebo v aktívnej vecnej legitímácii. Žalobca v žalobe tvrdil, že pohľadávka voči žalovanému na žalobcu bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006. Z obsahu tejto zmluvy mal súd preukázané, že na postupníka EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava postúpil svoje pohľadávky postupca Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok. Žalobca však k žalobe ako ďalší listinný dôkaz pripojil zmluvu zo dňa 13.06.2003, uzatvorenú nie medzi prenajímateľom Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok a žalovaným, ale medzi prenajímateľom Quatro, a. s., Kežmarok a nájomcom - žalovaným. Prechod alebo prevod práv a povinností z tejto zmluvy zo subjektu Quatro, a. s., Kežmarok na subjekt Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok žalobca netvrdil, a ani nepreukázal. V úvodnej časti svojej žaloby poskytol len všeobecné, nie individualizované tvrdenie o tom, že s účinnosťou od 01.01.2006 došlo zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu a k prechodu imania zanikajúcej spoločnosti na Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok. Neuvedol však, ktorá konkrétna spoločnosť (obchodné meno a sídlo) mala byť účastníkom ktorého konkrétneho zmluvného vzťahu (kto sú jeho zmluvné strany, kedy vznikol, aké sú esenciálne náležitosti zmluvy, najmä jej predmet) a ktorá konkrétna spoločnosť mala potom zaniknúť bez likvidácie. Zohľadniac zásadu rovnosti účastníkov konania, je irelevantným predloženie výpisu z obchodného registra subjektu Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, keďže je táto spoločnosť v dôsledku zlúčenia právnym nástupcom šiestich akciových spoločností, bez poskytnutia skutkových tvrdení. Ďalej žalobca v žalobe všeobecne tvrdil, že Zmluvou č. 8301237791 zo dňa 13.06.2003 sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných termínoch riadne a včas. Opäť však chýba jeho tvrdenie o základných prvkoch tohto zmluvného vzťahu, ktorými sú označenie zmluvných strán, predmet zmluvy, základné práva a povinnosti zmluvných strán, vrátane povinnosti porušenej žalovaným a času, kedy toto porušenie vzniklo. Ak sa má žalovaný k žalobe vyjadriť a ak má súd rozhodnúť o žalovanom nároku, musí žalobca vymedziť množstvo finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému, dobu ich poskytnutia, dohodnutý počet, výšku a dobu splatnosti splátok, počet splátok zaplatených žalovaným aj počet splátok nezaplatených, výšku celkovej sumy zaplatenej žalovaným a čas, kedy svoju povinnosť žalovaný prestal plniť; už aj s poukazom na možnosť prenajímateľa zmluvného vzťahu dohodnutú v časti III. písm. a) VOP na žiadosť nájomcu odložiť splátky alebo mu poskytnúť zálohu na splátky. Vzhľadom na uplatnený úrok z omeškania je nutné uviesť, kedy sa žalovaný do omeškania dostal, teda kedy nastala splatnosť žalovaného záväzku (čo je rozhodujúce pre posúdenie správnosti uplatnenej výšky úroku z omeškania). Prednes týchto tvrdení má vplyv nielen na rozhodnutie o žalovanom nároku, ale aj na posúdenie existencie procesnej prekážky konania v podobe litispendencie, alebo prekážky veci právoplatne rozsúdenej vzhľadom na to, že medzi tými istými

účastníkmi prebieha aj súdne konanie sp. zn. 8C/15/2013 o zaplatenie sumy 94,93 eur s príslušenstvom (kde žalobca tiež tvrdí, že sa domáha plnenia zo zmluvy, ktorú označil rovnakým č. 8301237791). Rovnako vzhľadom na uvedené súdne konanie a zmluvné dojednanie v časti V. pism. b/ VOP (nájomca uzatvára s prenajímateľom len jednu zmluvu. Pokiaľ po dobu plnenia tejto zmluvy nájomca prejaví záujem o uzatvorenie ďalšej zmluvy, musí mať z predchádzajúcej zmluvy o prenájme riadne a včas uhradenú a zdokladovanú zálohu a ďalšie tri mesačné splátky) je potrebná špecifikácia splátok zaplatených žalovaným.

Pokiaľ ide o žalovanú istinu, žalobca v žalobe uvádza, že ide o dlžnú istinu, ale v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 15.12.2006 je uvedené, že dlžná suma je 2.808,- Sk (93,21 eur), z toho príslušenstvo 2.808,- Sk (93,21 eur). Zo zákonnej definície príslušenstva pohľadávky v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka však vyplýva rozdiel medzi istinou pohľadávky a jej príslušenstvom. V tomto kontexte je potom bez právneho významu písomnosť zo dňa 29.10.2009, predložená súdu vo fotokópii, ktorou mal žalovaný voči žalobcovi uznať svoj záväzok. Pre úplnosť okresný súd dodal, že žalovaný mal uznať záväzok pod číslom 641843 zo zmluvy zo dňa 24.06.2003, ale zmluva uzatvorená medzi Quatro, a. s. a žalovaným nesie číslo 8301237791 a bola uzatvorená 13.06.2003. Na pojednávaní 31.01.2013 sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili, hoci boli riadne a včas predvolaní (žalobca cestou svojho právneho zástupcu), čím si zmarili možnosť splniť dôkaznú povinnosť poskytnutím presných tvrdení odôvodňujúcich žalovaný nárok. Keďže súd podrobným spôsobom vyzval na doplnenie skutkových tvrdení žalobcu písomným podaním z 11.01.2013, nebolo dôvodným, hospodárnym a v súlade so zásadou rovnosti účastníkov konania odročovať pojednávanie. V zmysle platnej judikatúry zmyslom spravodlivého procesu (fair trial) je poskytnúť účastníkovi možnosť uplatniť svoj nárok, predniesť tvrdenia a predložiť dôkazy nárok preukazujúce, ako aj tvrdenia a dôkazy slúžiace na obranu účastníka (napr. rozhodnutie NS SR 5 Cdo 294/2009). Žalobca bol na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie listinných dôkazov vyzvaný písomne, bol aj riadne a včas predvolaný na pojednávanie, kde bol znovu aj v predvolaní poučený o tom, že ho súd považuje za potrebné vypočúť a bol aj vyzvaný na predloženie dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 25.01.2013 a navrhol, aby súd s prihliadnutím na skutkový a právny stav rozhodol o žalobe na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporových strán, s výslovným súhlasom žalobcu podľa § 115a O. s. p. K žiadosti žalobcu z 25.01.2013 súd uviedol, že žalobca nepožiadaval o predĺženie lehoty na poskytnutie skutkových tvrdení týkajúcich sa jeho aktívnej vecnej legitímácie, alebo základných atribútov žalovaného nároku, ale požiadaval len o predĺženie lehoty na predloženie špecifikácie žalovaného nároku. Tento dôvod, vzhľadom na nedostatok základných skutkových tvrdení, nebol tiež dôvodom pre odročenie pojednávania; špecifikácia žalovaného nároku bez ďalšieho je vzhľadom na nedostatok základných skutkových tvrdení (o predĺženie lehoty na ich doplnenie žalobca nežiadal) irelevantná. Navyše, že žalobca svoju žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie špecifikácie žalovaného nároku odôvodnil tým, že o potrebné doklady požiadaval pôvodného veriteľa. Tvrdenie o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a o základných náležitostiach právneho vzťahu, plnenia z ktorého sa žalobca domáha je navyše možné vyvodiť zo zmluvy o postúpení pohľadávok a zo zmluvy z 13.06.2003; nemôže ich však z týchto listinných dôkazov vyvodzovať súd, pretože by došlo k porušeniu základnej zásady občianskeho súdneho konania, ktorou je zásada rovnosti sporových strán. Na prednes skutkových tvrdení slúži pojednávanie vo veci samej (ak nie sú všetky obsiahnuté v návrhu na začatie konania). V tejto súvislosti je zarážajúce, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu navrhoval vybavenie žaloby zo dňa 17.11.2012 v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu (teda považoval ju za právne perfektnú) napriek tomu, že požiadaval neskôr o predĺženie lehoty na predloženie potrebných listinných dôkazov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania voči žalobcovi neuplatňoval, prvostupňový súd mu ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jeho návrhu (žalobe) v celom rozsahu vyhovie, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil voči žalovanému trovy prvostupňového i odvolacieho konania, ktoré zároveň vyčíslil.

Uviedol, že z obsahu zmluvy, ktorú žalobca pripojil k žalobe jednoznačne vyplýva cena výrobku vo výške 10.409,00 eur (správne má byť uvedené Sk - poznámka odvolacieho súdu), ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 10-tich splátkach po 936,- Sk a počiatočnou platbou vo výške 1.049,- Sk. Žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky uhradil sumu 7.601,- Sk, tzn. neuhradenú sumu vo výške rozdielu 2.808,- Sk - 93,21 eur si žalobca uplatnil v konaní. Uvedené skutočnosti sú zrejmé aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Navyše, žalovaný dňa 29.10.2009 podpísal dohodu, prostredníctvom ktorej uznal svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluvy uzavretej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. vo výške 93,21 eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť svoj záväzok v splátkach uvedených v dohode. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň žalovaný potvrdil vedomosť o prípadnom premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených (čl. 3 bod 3.4 dohody). Právnym následkom uznania dlhu do uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Navyše, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel, alebo nie. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný vedel o možnom premlčaní jeho dlhu (ust. čl. 3 bod 3.4 dohody), odvolateľ zdôraznil, že úprava v ust. § 558 Občianskeho zákonníka spája vedomosť toho, kto uznal premlčaný dlh, o jeho premlčaní, so vznikom vyvrátiiteľnej domnienky, že dlh v čase uznania trval. Žalovaný sám žiadal o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach. Žalobca umožnil žalovanému splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach, a teda sa snažil v záujme žalovaného predísť súdnemu konaniu. Je logické, že žalobca si musí zabezpečiť vymožitelnosť svojej pohľadávky pre prípad neskoršieho neplnenia splátkového kalendára žalovanými, a to práve uznaním dlhu zo strany žalovaných, s čím je spojené aj plynutie novej premlčacej doby. Jednalo sa o prejav slobodnej vôle žalovaného a je absurdné hovoriť, že by v tomto smere došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Daným prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností, ktoré mu vyplývajú zo záväzkovo-právneho vzťahu. Žalovaní sú v mnohých prípadoch v omeškaní s úhradou dlžnej sumy niekoľko rokov, pričom v snahe zabrániť súdnemu riešeniu vecí sú vyzývaní žalobcom písomne, telefonicky, vykonaním osobných návštev, aby nedochádzalo ku zbytočnému navyšovaniu dlžnej sumy. Žalovaný si bol vedomý svojho záväzku, avšak ten uhradený nebol. Konanie žalovaného nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takémuto konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Navyše, ak by aj žalovaný v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva predpokladaný § 110 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka nastupuje zo zákona. Rovnaký právny názor zastáva aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch sp. zn.: 3Cz 6/68, 33Cdo 155/2007, 33Odo 934/2005, 33Odo 1039/2004, 33 Odo 133/2005. Žalobca je preto toho názoru, že súd mal, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na ust. § 558 Občianskeho zákonníka a naplnenie ním upravených zákonných predpokladov, žalobnému návrhu vyhovieť v plnom rozsahu. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité, ani zavádzajúce právne formulácie a jej obsah nie je tak rozsiahly, aby žalovaný nemal možnosť s ním sa oboznámiť. Navyše, žalovaný dohodu podpisoval vo svojom bydlisku, teda mal možnosť si dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem o dohodu s takýmto obsahom vysloviť svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak by s jej obsahom nesúhlasil. Odvolateľ zdôraznil, že nemožno spochybníť, že ide o prejav slobodnej vôle žalovaného, ktorý si je vedomý svojho záväzku uzavrieť so žalobcom predmetnú dohodu a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. V predmetnej dohode nie je určená výška splátok, nakoľko žalovaný žiadal splnenie dlhu v neprimerane nízkych splátkach v porovnaní s výškou istiny, kým by sa doba splácania neúmerne predĺžila, avšak žalobca sa nebráni plneniu dlhu aspoň čiastočne. Predmetnou dohodou dochádza k zmene obsahu záväzku zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovanému je umožnené splácať záväzok v splátkach. Dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. Dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, pričom žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Z uvedeného potom vyplýva, že ustanovenie dohody o tom, že žalovaný uznáva svoj záväzok, nemohlo byť žalovanému vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odvolateľ je

toho názoru, že žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky.

Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

V štádiu odvolacieho konania vstúpil do tohto konania aj vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, ktorý požiadal o doručenie návrhu s prílohami rozsudku okresného súdu, vrátane opravného prostriedku žalobcu.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 02.09.2013 navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil voči navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia advokáta, ktorý ho zastupuje.

Zdôraznil, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 29.10.2009 je formulár, ktorý vopred pripravil žalobca ako veriteľ pre žalovaného spotrebiteľa ako dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Právny predchodca žalobca Quatro, a. s. v právnom postavení dodávateľa uzatvoril so žalovaným spotrebiteľom zmluvu o prenájme zo dňa 13.06.2003. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bezpochyby v rámci predmetu svojho podnikania (s poukazom na predmet činnosti zapísaný v obchodnom registri) uzatvára žalobca v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Keďže žalobca je pri uzatváraní dohody bez akýchkoľvek pochybností v postavení dodávateľa, súd musí podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú žalobca uzatvára, kontrole v zmysle § 153 ods. 3 O. s. p. pri náležitej aplikácii spotrebiteľských predpisov. Uzatvorenie dohody je tiež v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky - predĺženia premlčacej doby formou uznania dlhu - vedľajší účastník na strane žalovaného odôvodnil tým, že žalobcovi umožňuje účelové kapitalizovanie pohľadávky nárastom príslušenstva v dôsledku plynutia času, čo samozrejme prináša aj možnosť podstatného zvýšenia trov súdneho konania a spôsobí, že drvivá väčšina priemerných spotrebiteľov už v čase uplatnenia pohľadávky na súde nedisponuje prvotnými dokumentmi o uplatnenej pohľadávke a stráca tak aj teoretickú možnosť brániť sa napríklad preukázaním splnenia, resp. čiastočného splnenia dlhu, prípadne poukazovaním na neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky dodávateľa. Uzatváraním dohody o uznaní dlhu si žalobca snaží uľahčiť pozíciu v súdnom spore tým, že nemusí preukazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase uznania. Pôvodné právne tituly však takmer v každom prípade, ktorý žalobca uplatňuje na súde, obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, resp. nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, ktorý nahradil zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách. Žalobca vo formulárových dohodách teda necháva dlžným spotrebiteľom uznávať pohľadávky v rozsahu takej sumy, na ktorú nemá v celom rozsahu platný právny titul, t. j. suma dlhu (istiny) je vyššia ako skutočná pohľadávka podložená platným právnym titulom. Uzavretím takejto dohody chce žalobca pre potreby súdneho konania navodiť dojem perfektности pôvodných zmlúv a získať titul aj na vymáhanie súm, na ktoré nemá právny nárok, a ktorých zaplatenie právnenému predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi zakladá spotrebiteľovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Samotný formulár dohody predkladá žalobca spotrebiteľom po ich kontaktovaní pod zámienkou uzavretia splátkového kalendára s tým, že dohoda o uznaní a splácaní dlhu, ktorej významom a zamýšľaným právnym dôsledkom oslovené osoby nerozumejú. Žalobca sa v rámci predmetu podnikania dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť, čo je určite súdu známe, zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania, resp. aby sa získala čo najlepšia východisková pozícia pre súdne konanie. Je známou skutočnosťou, že priemerný spotrebiteľ je nielen právne neznalý a neinformovaný, ale je súčasne mimoriadne manipulovateľný v situácii, pokiaľ sa dostane pod psychický tlak a sú u neho vyvolané emócie strachu a obáv, čo školená osoba pracujúca pre inkasnú spoločnosť dokáže v rámci štandardizovanej procedúry bez ťažkostí dosiahnuť vhodným vystupovaním pri použití právnych slovných formulácií v určitom poradí. Je preto otázne, či je namieste priznávať takémuto konaniu žalobcu súdnu ochranu. V tomto smere poukázal vedľajší účastník na strane žalovaného na ust. § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom zdôraznil, že ochota prevažnej väčšiny

dlužníkov podpisovať pracovníkom inkasných spoločností prakticky akékoľvek predložené listiny vyplýva primárne zo záujmu dlužníkov uhradiť si svoje záväzky a súčasne z toho, že dlužníci nepredpokladajú, že by im pracovník inkasnej spoločnosti poskytol nepravdivé informácie, resp. ich chcel uviesť do omylu. Iniciatíva na uzavretie takejto dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa, naopak, práve od dodávateľa - žalobcu, pričom formulárové Dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Spotrebiteľ mal totiž splácať svoj dlh v splátkach, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje (§ 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa). Súčasne vedľajší účastník na strane žalovaného poukázal na ust. § 3 ods. 1 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nevyhnutne musí dopadať aj na dohodu, ktorá ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. V tomto smer už aj Krajský súd Prešov vo svojich rozsudkoch č. k. 11Co/37/2012-88 zo dňa 07.06.2012 a č. k. 12Co/47/2012-97 zo dňa 14.06.2012 judikoval, že pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pričom žalobca sa len odvolával na existenciu dohody o uznaní dlhu, avšak jeho existenciu v čase uznania nijako nepreukázal, pričom bolo jeho povinnosťou tento dlh preukazovať, pretože ak žalovaný nevedel o premlčaní, nemá jej uznanie za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá (§ 558 vety prvej Občianskeho zákonníka). Navyše predĺženie premlčacej lehoty, ktoré žalobca so spotrebiteľmi dojednáva podľa ust. § 558 Občianskeho zákonníka, t. j. dojednanie pod bodom 3.1 posledná veta o tom, že osoby majú vedomosť o premlčaní dlhu, súd s poukazom na ust. § 52 ods. 2 pri aplikácii ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka posúdil ako neplatné. Žalobca pri uzatváraní formulárovej dohody zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva, a pokiaľ sa aj pokúša za každú cenu dať svojmu protiprávnemu konaniu plášťik vo forme uznania práva, resp. dohody o uznaní dlhu (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka), je to iba snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto plášťikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. Preukázateľná kumulácia nekalých obchodných praktík žalobcu (§ 7 a § 8 ods. 1 a 4 zákona o ochrane spotrebiteľa), ktoré odporujú dobrým mravom (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) súčasne s neurčitosťou dohody je dôvodom na posúdenie uznania ako neplatného právneho úkonu (§ 39 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vychádzajú z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života odporuje požiadavka na podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovať v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Vedľajší účastník nemá záujem zbaviť dlužníkov povinností za každú cenu. To, že relevantne poukazuje na neplatnosť zmluvných dojednaní a premlčanie pohľadávok, ktoré nachádza tak v masovom meradle, mu nemožno vyčítať, a je iba dôsledkom doterajšieho hromadného ignorovania práv spotrebiteľa. Tento nepomer nespôsobili spotrebiteľia, ani spotrebiteľské združenia, ale dodávateľia, ktorí spotrebiteľské zmluvy pripravovali a vykladali si právne predpisy non lege artis. Z tohto dôvodu považuje vedľajší účastník aj dôvodné svoje zastúpenie advokátom v tomto súdnom konaní a trovy s tým spojené považuje za účelne vynaložené.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O. s. p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., ktoré tvoria základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s príliadnutím na

uvedenú právnu úpravu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolacie námietky žalobcu odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v konaní nepreukázal opodstatnenosť svojho nároku uplatneného žalobou. Okresný súd v prejednávanej veci postupoval v súlade s ust. § 132 O. s. p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyac, okresný súd výsledky hodnotenia zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva neunesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto súdnom konaní. Odvolací súd vo všeobecnej rovine k výsledkom dokazovania a jeho hodnoteniu zo strany prvostupňového súdu pre úplnosť udáva, že v sporovom konaní primárne nesie dôkazné bremeno žalobca v súvislosti s tými tvrdeniami, ktoré umožňujú žalobe vyhovieť, ak budú tieto tvrdenia preukázané a na strane druhej i žalovaný nesie dôkazné bremeno tých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoju obranu proti žalobe. Ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi účastníkmi sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. V danom prípade išlo o žalobcu a jeho skutkové tvrdenia a dôkazy navrhnuté v tomto konaní. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena, v danom prípade na strane žalobcu, sa premietol do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom jednoznačne vyplýva, že žalobca v konaní tvrdil, že pohľadávka voči žalovanému bola na neho postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2006, ktorou postupca Consumer Finance Holding, a. s. Kežmarok postúpil na postupníka EOS KSI Slovensko, s. r. o. Bratislava pohľadávky a ako ďalší listinný dôkaz pripojil zmluvu zo dňa 13.06.2003, uzavretú medzi spoločnosťou Quatro, a.s., so sídlom MUDr. Alexandra 24, 060 01 Kežmarok, IČO: 36 463 311 a žalovaným ako nájomcom. Prechod alebo prevod práv a povinností z tejto zmluvy zo subjektu Quatro, a. s. Kežmarok na subjekt Consumer Finance Holding, a. s. Kežmarok však žalobca v konaní netvrdil, a ani nepreukázal. Tak ako správne konštatoval okresný súd, v úvodnej časti svojej žaloby žalobca poskytol len všeobecné, neindividualizované tvrdenie o tom, že s účinnosťou od 01.01.2006 došlo zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu a k prechodu imania zanikajúcej spoločnosti na Consumer Finance Holding, a. s. Kežmarok. Žalobca však v žalobe nešpecifikoval, ktorá konkrétna spoločnosť (označením jej obchodného mena a sídla) mala byť účastníkom konkrétneho zmluvného vzťahu (označením zmluvných strán, dňa jej uzavretia a esenciálnych náležitostí zmluvy, najmä jej predmetu) a ktorá konkrétna spoločnosť mala potom zaniknúť bez likvidácie. Z výpisu z obchodného registra na subjekt Consumer Finance Holding, a. s. Kežmarok je zrejmé, že táto obchodná spoločnosť je v dôsledku zlúčenia právnym nástupcom až šiestich zaniknutých obchodných spoločností. Z uvedených skutočností tak nie je možné vyvodiť aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto súdnom konaní. Z obsahu spisového materiálu nevyplýva existencia predmetnej pohľadávky v čase zlúčenia obchodnej spoločnosti Quatro, a. s. Kežmarok s obchodnou spoločnosťou

Consumer Finance Holding, a. s. Kežmarok. Žalobca nepredložil v prvostupňovom konaní žiaden doklad, z ktorého by bola preukázaná jeho aktívna legitímácia na podanie žaloby v tejto veci. Pokiaľ sa žalobca vo svojom oprávnom prostriedku odvolával na existenciu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretú medzi účastníkmi dňa 29.10.2009, odvolací súd poznamenáva, že jej uzavretie ho nezbavuje dôkazného bremena, keďže žalovaný v nej uznal svoj záväzok vzniknutý zo Zmluvy č. 641843 zo dňa 24.06.2003, uzavretej s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s., ale pôvodná zmluva o prenájme, ktorú žalobca pripojil k návrhu, bola uzavretá s prenajímateľom Quatro, a. s., so sídlom MUDr. Alexandra 24, 060 01 Kežmarok, IČO: 36 463 311 a žalovaným pod č. 8301237791 dňa 13.06.2003). Nadväzne nebolo potrebné zaoberať prieskumom ďalších odvolacích argumentov vznesených žalobcom.

Rovnako vecne správne rozhodol okresný súd aj o náhrade trov prvostupňového konania, zohľadniac zásadu úspechu žalovaného v konaní, ako aj fakt, že tento účastník nevzniesol proti žalobcovi procesný návrh na uplatnenie trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému rozhodol krajský súd tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešný žalovaný si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s terajším druhostupňovým konaním nevznikli.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného rozhodol krajský súd o trovách odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.

V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, pričom vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania. Krajský súd rozhodol o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia advokáta, ktorý zastupoval vedľajšieho účastníka v tomto konaní podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za vyjadrenie k odvolaniu, patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhl.) v sume 16,60 eur. Podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky bola navrhovateľovi priznaná aj náhrada tzv. režijného paušálu v sume 7,81 eur.

Súčasne odvolací súd priznané trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 24,41 eur, v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p. uložil navrhovateľovi zaplatiť na účet advokáta, ktorý zastupuje vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v tomto konaní.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.